

[Continuarea de pe pagina 3]

Când au plecat, Dr. Gordon a cerut lui Narubulet să treacă cu tovarășul lui înaintea sa, dar ei au insistat să meargă el în față. Nu departe de casă, era un râuleț pe care trebuiau să-l treacă.

Când au fost pe la jumătate, unul a ridicat măciuca să-l lovească în cap, însă doctorul a observat umbra s-a întors și a apucat măciuca, dar în timpul acesta celălalt l-a lovit pe la spate cu o secure în șira spinării. La a doua lovitură aproape că i-a retezat capul.

Ceilalți războinici au ieșit din tufișuri și au început să scoată țipete de bucurie și să danseze sălbatic.

Soția lui Gordon, auzind țipetele lor, a ieșit să vadă ce s-a întâmplat.

Cum în față avea niște pomi deși, nu se putea vedea și a întrebat pe Ouben, cel de al doilea, care, după ce a doborât pe misionar, acum venea spre ea.

Acesta zise că nu e nimic, ci doar niște copii țipă, se distrează.

Și cum ea se întoarse să vadă unde sunt copiii, pe furiș, el o lovi și pe ea cu măciuca încât o prăbuși la pământ, iar la a doua lovitură îi sfărâmă țeasta.

Așa au sfârșit munca lor misionară după patru ani de grele încercări și primejdii printre canibalii din Erromanga.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘITA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

Râvna lor în lucrare, dragostea lor față de un trib fioros și devotamentul lor față de Mântuitorul au slujit ca exemplu multor misionari.

Munca lor însă nu a fost zadarnică. Sămânța Evangheliei a adus și aduce roade și azi pe acele insule.

Dar acum situația e cu totul schimbată. Jertfa crucii se vestește cu jertfire. Prețul de sânge, însă, are cea mai mare răsplătire. Ce mult ar trebui să umilească acest exemplu pe unii credincioși, care nu sunt gata să ducă Evanghelia nici măcar în satul vecin !

O, Doamne, dă un nou spirit de jertfă în poporul Tău, ca mulți să poată fi mântuiți ! [Continuarea în numărul următor]

**UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA?
CUM POT FI MÂNTUIT ?**

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**

ANUL XII, NR. 564 30 AUGUST 2026

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?
- G. N. Gordon

„Cinstește pe tatăl tău
și pe mama ta, cum ți-a
poruncit Domnul
Dumnezeul tău, ca să ai
zile multe și să fii fericit
în țara pe care ți-o dă
Domnul Dumnezeu tău”.
[DEUTERONOM 5 : 16]

Editorial. Tatăl tău și mama ta (I)

„'Onorează pe tatăl tău și pe mama ta' – este cea dintâi poruncă însoțită de promisiune, ca să-ți fie bine și să trăiești mulți ani pe pământ'.” (Efeseni 6 : 2 – 3)

Zăcea acolo, pe ultimul lui pat de boală, un tată bătrân, cu părul cărunt și povestea din lunga lui viață :

„Am avut un fiu, dar viața mea ar fi fost mai fericită, dacă n-aș fi avut nici un fiu.” S-ar putea pune o semnătură mai tristă sub viața unui fiu ?

În primul rând, acest fiu a făcut multe griji părinților cu nechibzuința și datoriile lui în timpul cât a fost soldat. Apoi s-a însurat împotriva voinței lor cu o femeie care a adus dezbinarea în familie și a înstrăinat pentru totdeauna inima fiului de părinți.

După aceea fiul s-a îmbolnăvit de o suferință a creierului și a murit, fără să se fi ajuns la o împăcare din inimă cu părinții lui. Lasă-te condus în fața altui tablou !

Aici a pășit un general bătrân la sicriul fiului său plin de speranțe și a strigat cu privire la moartea acestuia : „Acum ne-a pricinuit prima durere.” Numai bucurie până aici ; moartea lui era prima durere pentru părinți ; ce frumos !

„Copii, ascultați în Domnul de părinții voștri, pentru că aceasta este drept. Onorează pe tatăl tău și pe mama ta', este cea dintâi poruncă însoțită de o promisiune: ca să-ți fie bine și să trăiești mulți ani pe pământ'.” (Efeseni 6 : 1 - 3)

Câți fii nu există care își tratează părinții fără respect, care râd de sfaturile lor ! Câte un bărbat tânăr, care acasă a fost îngrijit pe când era copil și băiat, ca să fie ferit de orice rău, în scurt timp se lasă târât de un anturaj rău.

Fii și fiice fără număr se căsătoresc împotriva voinței părinților ; consecința este întotdeauna multă suferință.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Un asemenea caz nu se termină niciodată cu bine.

Familia este prima rânduială pe care a dat-o Dumnezeu, pentru a-i binecuvânta pe oameni în ea ; ea este fondată pe poziția domnitoare a tatălui și a mamei. Acolo unde această ordine dumnezeiască este nesocotită, pătrunde ruina.

Când Dumnezeu pe Sinai a adus oamenilor la cunoștință ceea ce un om datorează altuia înaintea lui Dumnezeu, n-a început cu aceasta : cum să cârmuiască împărații, cum să lupte soldații, cum să-și conducă negustorii afacerile, ci **ca fiii și fiicele să-și cinstească părinții.**

Că nu poți fi creștin fără să-ți cinstești părinții, este limpede.

Cinstirea include : dragoste, recunoștință, duioșie și atenție.

„Celui care blestemă pe tatăl său și pe mama sa, i se va stinge lampa în mijlocul întinericului.” (Proverbe 20 : 20)

Unii delincvenți au recunoscut că neascultarea și desconsiderarea părinților au fost începutul căii lor în declin.

Cum stai tu față de părinții tăi ?

Un om nu poate niciodată să achite nici măcar o mică parte din datoria de recunoștință, pe care o datorează părinților lui.

Te-a neglijat mama ta când ai zăcut bolnav așa de multe săptămâni ?

A cedat ea vecinei care i-a oferit să-l vegheze o noapte pe tânărul bolnav ?

Nu, n-a făcut-o ; și când a trebuit să se culce moartă de oboseală, ea tot îți asculta respirația și cel mai mic zgomot o aducea lângă tine.

Cu plăcere ți-ar fi luat orice durere, pentru dragostea ei nici o jertfă nu

era prea mare.

Dar noi trăim în zile despre care Cuvântul lui Dumnezeu spune :

„Să știi dar aceasta, că în zilele din urmă vor veni zile grele ; pentru că oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, aroganți, hulitori, neascultători de părinți, nerecunoscători, fără sfințenie, fără afectivitate naturală, neînduplecați, iubitori mai mult de plăceri decât de Dumnezeu.” (II Timotei 3 : 1 – 4)

Într-adevăr, multe vremuri s-au stricat.

Un bărbat modest și-a trimis fiul în oraș pentru studii.

Într-o zi tatăl a dus lemne în oraș pentru vânzare.

Fiul lui tocmai venea de-a lungul străzii cu câțiva prieteni, îmbrăcat la modă și elegant.

Tatăl l-a văzut, a lăsat lemnele acolo, a alergat bucuros în întâmpinarea fiului ca să-l salute.

Dar fiul s-a rușinat cu tatăl lui sărac, care stătea în fața lui în haine de lucru.

El s-a întors scurt cu vorbele :

„Nu știi cine sunteți !”

Un asemenea om este pentru totdeauna lipsit de orice binecuvântare pământească.

El va culege cândva de la proprii lui copii, ceea ce a păcătuit față de tatăl lui. Cu câtă lipsă de îndurare sunt tratați adesea părinții bătrâni, de către copiii lor egoiști !

Nu numai că le sunt nesocotite sfaturile, nu, sunt lăsați să ducă lipsă, li se dă odaia cea mai rea din casă, nu se îngrijesc nici măcar pentru îmbrăcăminte decentă.

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pe pagina 2]

Cine aude aceasta, poate zice : *Pfui !*

Dar ia spune : procedează mai bine fiii care storc bani de la părinții lor, care scriu numai când au nevoie de bani ?

Câți fii nu risipesc la cârciumă, ceea ce părinții își rup de la gură sub privațiuni !

Și pe lângă aceasta, câte un fiu își dă inima, viața și puterea vreunei femei zburdalnice ; dar pentru părinți nu există nici un loc în inima lui.

Acesta din urmă este adevărul pentru oameni fără număr, între cei cu vază și cei modești, în fața căruia ar trebui să se smerească cu rușine și pocăință.

Pune-te în fața Cuvântului lui Dumnezeu !

Ți-ai iubit, i-ai cinstit, ți-ai slujit părinții, i-ai îngrijit și te-ai rugat pentru ei, așa cum le-ai fost dator ?

[Cont. în nr. următor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* I VI I Georg von Viebahn, BERLIN I 1901 I Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate I Ackerstrasse 142]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 17

G. N. GORDON

Din când în când, veneau și își desfăceau negoțul lor murdar, iar băștinașii erau gata să dea totul spre a primi tutun și băuturi.

Acești traficanți urau de moarte pătrunderea misionarilor în acele insule.

Ca argintarii din Efes, ei știau că cei ce se convertesc la creștinism nu vor mai fi clienții lor.

De aceea, mereu căutau să ațâțe pe băștinași împotriva misionarilor.

Îi amenințau pe băștinași că, dacă nu-i omoară pe misionari, ei nu le mai aduc tutun și băuturi.

Fiindcă populația avea nevoie de ajutorul medical al misionarului Gordon, canibalii multă vreme n-au ascultat de traficanți.

În prima parte a anului 1861, insula a fost bântuită de uragane, care au produs mari stricăciuni și pagube de vieți omenești.

Apoi, a urmat o molimă de pojar, care a făcut ravagii, secerând pe mulți.

Dr. Gordon, cu toată bunăvoința lui, nu a putut ajunge la toți bolnavii și nu avea medicamente pentru toți.

Molima de pojar se pare că a fost introdusă chiar de traficanți, infectând pe câțiva.

Ca să se pună ei la adăpost de furia băștinașilor, traficanții au răspândit zvonul pe insulă că misionarul e vinovat de toate relele ce s-au abătut asupra lor ; că vechii lor zei s-au mâniat foc pe ei din pricină că unii au acceptat religia misionarului, s-au lepădat de zei și acum cred în Isus. Și zvonul a fost de efect.

Preoții-vrăjitori au făcut o mare ațâțare la răzbunare contra misionarului Gordon.

Pe data de 20 mai 1861, șeful de trib numit Lovu, cu un număr de războinici pitiți printre tufișuri, a venit să-l omoare.

În timp ce toți stăteau ascunși, doi s-au prezentat la locuința lui să-i ceară medicamente.

Ei au spus că au un copil bolnav grav și au nevoie de medicamente.

Fără să se gândească la vreun șiretlic, Dr. Gordon a plecat îndată la casa misiunii, unde își avea dispensarul, ca să le dea medicamentele necesare.

[Continuarea pe pagina 4]